

W NIEDZIELĘ DNIA 7 GRUDNIA 1810.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
w Pałacu Naszym w Piłnie d. 19 miesiąca
Września roku 1810.*

Fryderyk August.

Z Bożej Łaski Król Słaski, Xąż Warszawski, &c. &c.

W sprawie podzwignienia warsztatów Powroźniczych, i Liniarskich w Naszym Xięstwie Warszawskim na wniesenie Ministrów Naszych Spraw Wewnętrznych i Skarbu; po wystuchaniu Rady Naszej Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. I. Zostawiając cło inwektowe od Lnu, Konopi, i Pakuł, jakie jest instruktorem przepisane, chcemy mieć podwyższone toż cło inwektowe od towarów powroźniczych, z wspomnianych materjał w wyrobionych; w następującej porządku:

a) Od centnara jednego postrońków, lin, sznurów, szpagatu, i tam podobnych artykułów linańskich lub konopianych po złotych sześćnaście groszy dwaście części cztery.

b) Od jednego centnara powroźniczych sznurów, i tym podobnych fabrykatów z pakul linańskich, lub konopianych, złotych dziesięć.

c) Od rozmaitych towarów powroźnic-

zych z szpagatu wybiełonego wyrobionych, od centnara po złotych siedem części.

Art. 2. Dopełnienie niniejszego Dekretu Naszego i niemniej wydanie stosownych do tego należy dyspozycji, końcem zrobienia w imieniu i zarządzi jenerałnym potrzebnej odmiany Ministrów naszym Spraw Wewnętrznych i Skarbu zalecamy.

(Pod.) *Fryderyk August.*

przez Króla:

Minister Sekretarz Stanu

Zgodno z oryginał.

Stanisław Breza.

Minister Skarbu

Zgodno z oryginał.

Węgłenski.

Minister Sekretarz Stanu

(Pod.) *J. Czajkowski.* (Pod.) *Stanisław Breza.*

(L.S.)

Zgodno z oryginałem

Wodzicki, Present.

*Dalszy ciąg Dekretu Najjaśniejszego
Pana, względem pomnożenia liczby
Członków Rady Stanu.*

Art. 71. Decyzye Rady Stanu zawierać będą w sobie imię, nazwiska powołanie stron, ich wnioski i wymienienie najważniejszych dokumentów.

Art. 72. Decyzye nie będą wykonywa-

dem wprzód, dopokąd obrachy od strony
stawiającego komunikowanemi nie będą.

§. Jedenasty.

Oppozycja przeciw decyzjom zaocznym.

Art. 73. Przeciw decyzjom Rady Stanu
wydawacym zaocznie, można założyć oppo-
zycyę, lecz oppozycyę takową nie będzie za-
wieszac Exekucyi, wyjąwszy przypadek w
którymby inaczej przez Radę Stanu postanowionem było.

Art. 74. Oppozycyę musi być złożoną
w przeciągu trzech miesięcy, rachując od
dnia publikacyi decyzyi zaocznego. Po upły-
nieniu takowego terminu oppozycyę już przy-
jętą nie będzie.

Art. 75. Kommissyja Instrukeynna opinię
zwoję za przyjęciem lub odrzuceniem oppo-
zycyi, doniesie Radzie Stanu, która gdy to u-
zna za rzecz słuszną, sprawę przez restytu-
syę do dawnego stanu zwróci, albo odrzucenie
oppozycyi zadecyduje, i do potwierdzenia
naszego poda.

Art. 76. Decyzya przypuszczająca oppo-
zycyę będzie wręczona Mecenasowi przeciw-
ney strony w przeciągu jednego tygodnia od
dnia w którym zapadła.

Art. 77. Oppozycyę strony upadającej
przeciw decyzyi naocznie zapadłej w sprawie
pomiędzy nią i trzecią stroną tenże sam inte-
res mający nie będzie przyjętą.

§. Dwunasty.

Odwwołanie się przeciw decyzjom naocznym.

Art. 78. Niewolno czynić podać odwo-
łania się przeciw w rozkaz naocznie zapadłym
pod karę grzywnien nieprzenoszących sto zło-
tych, a za powtornem uchybieniem pod karę
zawieszenia lub oddalenia z urzędu Mecenasa,
wyjąwszy w dwóch następujących przy-
padkach:

Gdy decyzya zapadła na mocy fałszy-

wych dokumentow;

Gdy strona przegrana dla niedostawienia
dokumentu stanowczego, któryby przeciwna
strona utaiła.

Art. 79. Odwołanie się takowe w tym
samym przeciągu czasu zaniechaniem, i w tej
samej formie przyjęciem być powinno, jak
oppozycyę przeciw decyzjom zaocznym.

Art. 80. Gdy odwołanie się przeciw de-
cyzji naoczney dopuszczone jest, w
przeciągu tego samego roku, w którym ta de-
cyzja zapadła, komunikacya nastąpi bądź to
w zamieszkanu strony przeciwney; bądź w
zamieszkanu Mecenasa, który od strony sta-
wał, i do czego Mecenasa nie będzie potrzebo-
wał nowego pełnomocnictwa.

Art. 81. Gdyby odwołanie się było do-
puszczone, po upłynionym roku od daty w
którey decyzja zapadła, na ten czas będzie
komunikowane stronom osobiście lub w ich
zamieszkanu, dla dania odpowiedzi w termi-
nach powyżey prawem oznaczonych.

Art. 82. Gdy już jedna decyzja wypo-
dnie na odwołanie się strony, drugie odwoła-
nie się nie będzie przyjętem: Mecenasa podają-
cy takową skargę, będzie akasany na karę
w artykule 78 naznaczoną.

§. Trzynasty.

Oppozycyę trzeciego.

Art. 83. Oppozycyę trzeciego przeciw
decyzji Rady Stanu wydanej w sprawie spor-
ney, do której ani on, ani osoba którą re-
prezentuje powołanemi nie byli, nie może być
inaczej złożoną, jak tylko w formie swy-
czayney za złożeniem skargi w Sekretaryacie
Rady Stanu.

Art. 84. Strona trzecia, która upadnie w
takowey pośredniczey oppozycyi skazaną bę-
dzie na karę pieniężną złotych sto, nie uwła-
szając wynagrodzeń szkód i korzyści dla dru-

głej strony, gdy te z prawa wypadają być rozporządzone.

Art. 91. Skoro od której z tych władz zajdzie takowa protestacya, tem samem oddsze, w zaprotetowanym przedmiocie postępowanie zawieszonem będzie, a wykonanie zapadłego wyroku sądowego lub decyzji administracyjnej, wstrzymanem zostanie.

Art. 85. Przepisy o odwołaniu się przeciw decyzjom natychmiast służą za prawidło do opozycyi trzeciego.

Art. 92. Jeżeli spory jurysdykcyjne porozumieniem oświadczenia o sobie do artykułu 89 wzajemnie pomiędzy samemi władzami ułatwionemi nie będą; w ten czas władza zanożająca protestacya, najpóźniej w przeciągu tygodnia iednego, powinna o tem zdać rapport Ministrowi wędziłowemu, dołączając do raportu wszystkie akta, stan kwestyi wyłącznie mogące.

Art. 86. Gdyby która strona mniemała się być ukrzywdzoną w swych prawach, lub w swej własności, przez decyzją N. szey Rady Stanu wydaną w przedmiocie niespornym, będzie mogła podać Nam prośbę, a My, jeżeli za rzecz potrzebną uznamy, zaciemy aby sprawa ta była jeszcze raz w składzie niemniejszym jak z dwóch trzecich części wszystkich Członków Rady Stanu, rozważoną i Nam do decyzji podana.

§ Czernasły.

Koszta.

Art. 87. Likwidacyą kosztów Komisysya poda Radzie Stanu do iey uznania.

Art. 93. Minister uczyni w tej mierze przedstawienie swoje do Rady Stanu, z załączeniem aktów dotyczących się tego przedmiotu.

TYTUŁ IV.

O rozpoznawaniu przez Radę Stanu sporu Jurysdykcyjnego między władzami administracyjnymi i sądowemi.

Art. 94. Prezes Rady Stanu odda podanie taxowe do Komisysyi podać i Instakcyi.

Art. 88. Spory zachodzące o Jurysdykcyę między władzami administracyjnymi, a władzami sądowemi rozstrzygane będą w Radzie Stanu.

Art. 95. Komisysyi obowiązkiem będzie, nie tylko papiery przez Ministra podane złożyć, ale nadto jeszcze, jeżeli tego będzie potrzeba, zasięgnąć dokładney informacyi od władz w sporze będących. Przeto na iey zżanie Minister zaleci władzom swego wydziału dostarczenie wszelkich Referentów obciążeni.

Art. 89. Gdyby władza sądowa mniemała, że władza administracyjna (w dacie się w iey Jurysdykcyę, powinna ostrzedz władzę administracyjną. Równie władza administracyjna dostrzegłszy, iż Sąd w dacie się w rzeczy należące do władzy administracyjney, ostrzedz tenże Sąd powon.

Art. 96. Po zdanyim przez Komisysyę raporcie, Rada Stanu przystępuje do decydowania w sposób przepisany w artykule 70 Organizacyi Sądu spornego.

Art. 90. S szczególniejszym Prefektow i Prokuratorow jest obowiązkiem przeciw takowym władz niewłaściwych przywłaszczeniom, przez zanieiesienie do nich protestacyi na piśmie oświadczyć, iż się spór jurysdykcyjny

Art. 97. Komplet Rady Stanu przy rozsądzaniu kollizyi Władz składa się z Osób osymney siedmiu.

Art. 98. Rada Stanu przez swoją decyzyę albo przymocowanie własności jurysdykcyjnej

prawdaiw'e godnym naczelnikiem. Maia mu być równie i k Pułkownikowi De gennes i kapitanowi Piondelle od 1go korpusu, należące się honory czynione. Serce Jenerała Senarment będzie balsamowane i do Francyi posłane, żeby otrzymało przesnaczenie, które J. C. K. Mość nadać muraczy. Jene al. wi brygady Debville powierzone jest tymczasowo, aż do rozrządzenia J. C. K. Mei dowodztwo nad artylerją woyska, a Szefowi batalionu Legim dyrekcyo parku artylerji.

Jenerał naczelný woyska J. C. K. Mei w południowej Hiszpanii, Marszałek Xżę Dalmacyi.

Z Batony d. 7. Listopada.

Dywizya Angielska z 5 do 6 fregat i kilku przewozowych statkow st żona, która przed Bisknią k ażyla, rozpędzoną przez burzą została, i dwie armatce i dzie wyrzuczone były na brzegi. Kilka okrętow zatopiło się z wszystkim ludem. Dywizya ta miała kilka tysięcy karabinow i do 1500 ludzi pod dowodztwem Marquesito na swoich statkach. Nim ją burza rozpędziła, chciała do Santogno wylądować; ale postrzegłszy tam dobre przygotowania do obrony, nie wysadziła ani jednego żołnie za.

Do miasta naszego przybywaią ustawicznie żołnierze, idący do Hiszpanii.

Xżę Santa Fe, minister Indyjski i obrzędow duchownych, powrót tu z swej podróży do Paryża, i za 3 dni uda się do swego Monarchu.

Z Paryża d. 20. Listopada.

Na onegdajszey dyplomat. czney audyencyi potrzebno z radcią pierwszy raz po wyyscien z choroby Rossyjskiego ambasadora; Xcia Murkina, który przedstawił J. C. K. Mei: Rossyjskiego Jenerała majora Czyzakow, Pułkownika gwardyi Chabankow, Rasę stanu Reimera Sekretarza poselstwa

Kraft. Rozhodai się tu pogłoska, iż Lord Wellington po przegranej bitwie zniwolony został wsiądz z swym woyskiem na okręty, co jest k potwierdzenia potrzebnie.

Jenerał Lauriston pojechał z zleceniami do Illiryjskich prowincyy.

Jene al Berthier wydał następującą odezwę do mieszkańców w kraju Walizejskiego.

" Najjaśniejszy Cesarz Francuzow i Król Włotki, alei mi kraj Walizejski odebrać w jego imieniu w posiadłość. Z ufnością donoszę waszem reprezentantom o zamiarach moiego Monarchy, który od tej chwili jest waszem, i którego doznałście już względów. Jest to szczęśliwa okoliczność dla dolin, które zamieszkuiecie, iż potężny ten Monarcha raczył się zwołać zwrócić na krzy, który przy szczupłych źródłach swoich nie mógł swojego losu polepszyć bez wsparcia wielkiego mocarstwa, którego wysoki Monarcha żadnych nie żałuje ofiar dla uszczęśliwienia ludow swoich. Najjaśnieyszy Cesarz łączy wasz z losem wiekiego swego państwa. Uważa on was już jako dobrych i walecznych Francuzow i mniema, iż zasłużyście na ten chwalebny zaszczyt. Religia, język, miejsce we pol że nie zbliżyły was już do nas. Wasz umysł woyskowy; wasze przysięgi, wasza otwartość i szczelność, sączą się mi, iż zasłużyście na dobrć i oycowską staranność J. C. K. Mei. Waleczni Walizezczykowie, położcie zupełne wasze zaufanie w zamiarach J. C. K. Mei, i bądźcie równie przyncmi, jak zasrodne ni z promienia sławy Francuzkiej, który isnać będzie nad wasze al głowami. — W główney kwaterze w Sitten d. 14 Listopada 1810.

Jenerał dywizyi, Hrabia państwa dowodzca woysk Francuzkich w kraju Walizejskim, Cesar Berthier.

Dotychczasowy W. Baili, prezes rady w Walisji, Baron Stockaler wydał także odezwę do mieszkańców i wyszaczył deputacją dla złożenia hołdu J. C. K. Mci.

Mówią, iż tutejszy pałac, w którym mieszkał N. stęca tronu Szwedzkiego, przeznaczony jest dla poselstwa Szwedzkiego.

Ostatni wiecher nie zrobił szczęściem żadnej s kody na przedporciu B eńskim.

Przeznaczony do Morlaix pokojowy statek z 96 Sawaycarami zawinął do Brebec.

Onegday oaw edsił Cesarz muzeum Napoleona.

W Cherburgu urządził honorową straż pieszą i konną.

Przed wyjazdem z Fontainebleau darował Cesarz tamtejszym ubogim 9000, a Cesarzowa 6000 fr.

Jedno z pism tutejszych wyraża, iż *Obłędzenie Saragossy* jest 1944 sztuką teatralną P. Kotzebue.

Generał C. Marelli, adjutant Cesarza był minister wojenny królestwa Włoskiego, przyjechał do Bilbao, gdzie obymie dowództwo nad zotyfięczonym korpusem.

P. Serurier uda się, jak mówią, jako sprawujący inter esse do Ameryki.

P. Etienne miał szczęście w niezłej odde J. C. K. Mci swą kometyą *Dwoy zięciowie*.

Rozdawanie nagród nastąpi d. 2. Grudnia, jako w dniu koronacji, w galeryi Apolina.

Była Walizya, która wyrokiem Cesarz skini pod d. 12. b. m. zamieniona została na departament Francuzki pod nazwą skiem departamentu Simphon, składa część Sawayentgi leżącą nuybirdziej ku południu i graniczy z kantonami Berneskim, Uri i Tessin, z królestwem Włoskim i departamentami francuzkiemi Lesanzy i Doire. Ma na 82 awadratowych

milach Niemleckich 126,000 dusz ludności i opasana jest na około górami. W środku w obszernej dolinie przezielona jest Rodzajem na dwie połowy. Stolicą tego kraju jest miasto Sitten w powabnej dolinie.

Z Londynu d. 10. Listopada.
(Przez Francuzką.)

Królewiczowie Xęta Jorku, Kambridgi i Klerencyi, odwiedzają codziennie Król oycę w Windsor, co także czyni często Następca tronu Xę Wallii.

Zajęwniają, iż pracują nad wprowadzeniem znowu do ministerium Lorda Sidmout (P. Addingtona) i jego przyjaciół. Lord Sidmout objął ma urząd w tajnej radzie po Lordzie Camden, a P. Bathurst obowiążył ministra wewnętrznego po P. Ryder.

Lora Kanele z i P. Perceval, powracając w tych dniach w noc z Windsoru przewrocili się z powozem; potłamał się powoz, ale oni nie wiele uszkodzonymi zostali.

Podług doniesień z Hiszpańskiej Ameryki wybuchła w Santa Fe rewolucya. Królowie aresztowali swego wicekróla i poszli za przykładem Buenos Ayres.

Cena chleba podnosi się tu codziennie co jest skutkiem przerwanej zwizku z stałym lądem, a to jest nie obojętną dla nas rzeczą.

Z Londynu d. 14. Listopada.
(Z Monitora Francuzkiego.)

Admiralicya odebrała przez telegraf wiadomość, iż były Król Szwedzki, Gustaw Adolf, przybył do Jarmutu.

Wczoraj w wieczor nadeszły listy od Lorda Wellington pod d. 1. Listopada. Nieprzyjaciół nie uderzył jeszcze na Lorda Wellington w moanem jego stanowiska. Lord Wellington nie sądził także za potrzebne uderzyć na nieprzyjaciół. Jeżeli Marsena uderzy na naszą linię, która jest już działami obsadzona

spodziewa się całe wojsko pomyślnego wypadku.

Po gło dniowej żegludze przybyła fregata Dryad z Korony do Plymouth. Przywiózła ona wiadomość, iż wystąpiła pod Komandorem Mendem z Korony wyprawa opanowała miasto Giron, ale tylko 12 godzin utrzymać się tam mogła. Zda się, iż nieprzyjaciel za zbliżeniem się naszej eskadry Giron opuścił, ale potem powrócił z większą siłą i wojska nasze do cofnięcia się przmusił.

Z radością donosimy, iż Król zaczyna się ciągle mieć lepiej.

Z Windsoru d. 11. Listopada. "J. K. Mość ma się dziś wokolwiek lepiej niżeli wczoraj.

Reynold, &c.

Dnia 12go. "Lubo J. K. Mość przeszedł nocy mało spał, nie ma się jednak gorzej jak wczoraj."

Dnia 13go. "J. K. Mość nie spał wczoraj nocy; ma się jednak tak dobrze, jak dni poprzedzających."

Z Tryestu d. 5. Listopada.

Na początku przeszłego miesiąca przybyło tu, jak wiadomo, kilka okrętów z Tunisu pod zastawą wojennej brygantyny Deja. Na posłane do Paryża zapytanie, jak z temi okrętami postąpić, nadeszła wczoraj odpowiedź iż mogą towary swoje wyładować i sprzedać. Ładunek ich składa się z 196 beczek oliwy, 1200 skrzyń mydła, około 300 skrzyń gąbek, kilku set worów wełny, &c.

Z Bostonu d. 1. Października.

Nadszedł tu pisany list Xcía Kadorskiego, ministra Francuzkiego zwiastując zagranicznych, do Jenerała Armstronga, tyczący się odwołania wyroków Medyolańskiego i Berlina-

skiego. Potrzebnie on wielkiego zastanowienia, gdyż bardzo ważne posiąć za sobą może skutki. Kongres ma być na 12 Listopada zwołany. Mniemają niektórzy, iż ustawa zabraniająca handlu mieć znowu moc będzie względem Anglii, ponieważ ta nie cofnie zapewne gabinetowych swoich wyroków. Stronnicy Francuzcy wojny tylko pragną, i rząd zdaje się niechęcią przygotowania do niej czynić. Wydany został rozkaz, aby wszystkie uzbrojone rządowe okręty trzymane były w gotowości do wywieśia pod żagle na każde zawołanie.

Z Inspraku d. 10. Listopada.

Omgdaj o godzinie 6 w wieczor przybył tu najukochańszy nasz Król w dobrem zdrowiu. Królewicz Następca tronu wylechał był na przeciw J. K. Mci. Wczoraj była wielka parada wojskowa, w wieczor reprezentacya teatralna. Gdy J. K. Mość pokazał się na teatrze z Następcą tronu i jego małżonką, powitany był okrzykami radości. Dziś o godzinie 4 z rana pojechał Król na powrót do Monachium.

Z Zurich d. 8. Listopada.

Są to wojska Włoskie, które pod dowództwem Jenerała Hrabiego Fontanelli, osadzili kanton Tefsin. W Airolo, Olivino, &c. ustanowione już są eelne kancelarje. Główna kw. tera znajduje się w Belenz; tamże przybyli intendenci sztabowy i wojskowy. D. 3 h. m. weszło 150 żandarmów z eelnikami do Roveredo; d. 4 poszedł korpus do dolin Misory, dla osadzenia drogi przez górę S. Bernarda m. tego. Na odebraną o tém wiadomość, pobiegł zaraz goniec do Parysa. Mówią o rumoszeniu iż wojsk wytes środek nastąpił z powodu wielorakich skarg krotkwa

Włoskiego, że kant w Tefsin do omaga k n
trebnie i da e przystutek zbiegłym popisu-
wym.

*Z Hamburga d. 4. Listopada.
(Z Monitora.)*

Wi ksza część znajdujących się w Hol-
stynie t war w , należy prze komia do ta-
tey zych kupc w , którzy znajdują się teraz
w w ehim kłopot e. P sili do prawdziwych
właścicielow , aby obmyśliłi opłatę celną ;
lecz ci nie odpisują , oni też nie chcą ich zakła-
dać. U iednego z tych kupców znajduje się tyle
towarów , iż przyjdzie od nich eta z milio-
ny zapłać. Pragnę więc , aby opłata przy-
jęta sosała w towarach. Na ow czas mogli-
by swoim korrespondentom powiedzieć: Mia-
łem tyle towarów , zapłaciłem od nich tyle,
posłałem zatem do rozrządzenia , &c. Wyznać
jednak potrzeba , iż kupcy statego ładu , którzy
pomimo zakazu swych Monarchow osadowe
ni i Angielskimi towarami spekulują , podo-
bnemi są do awanturników. Większa ich licz-
ba nie zapłaciła Angielskim kupcom i słusznie
potrąca im teraz stratę jaką poniosą.]

Z Amsterdamu d. 24. Listopada.]

Onegdzy w wieczor przybyła tu ładca
do Szwecyi Królewiczowa Nasłepczyca tronu
Szwedzkiego przez Gorkum, Rotterdam, Ha-
gę i Harlem, z Buxelli s synem swoim Xciem
Oskarem i liczny m orszakem, i wyśiadła do
gościnni pod herbem Amsterdamu. Uda ona
się st d przez Hamburg do Sztokolmu.

Dyrektor cel o naymiał jeszcze raz, iż
kancelarya do odbierania opł t od osadowych
towar w niedziennie d. 30 List pada w wie-
cz r zamkniętą zost nie. Po upłynieniu tego
czasu wszystkie osadowe towary, które nie
będą opłacone, skor fiskowane zostaną i dłuż-
nicy drogą prawa do odpowiedzi pociągniene-

mi wosłaną.

Z Almeidy d. 30. Października.

Jutro przy będzie tu Jenerał Drouet, da-
wodca 9g; korpusu. Dyw zyn S. Croix,
składająca pierwszą dywizyę tego k r usa,
stoi niedawno miała naszego. Z sześciu pół-
brygad, z których składa się dywizyja Cla-
peredo; przybyło tu trzy. Dywizyja tr ecia
pod dowództwem Jenerala Camroux prze-
wita się zapewne d. 4 za rzekę Koa. D my-
ślają się, że Jenerał Drouet przebędaie tę rzekę
d. 5. Nie wiadomo jeszcze, czyli korpus te-
go wyn szący 30,000 ludzi pojed e prosto do
Oporto lub do Koimbry.

Z Sztokolmu d. 19. Listopada.

Rząd nasz wydał także Angli wojnę,
wszystkie Angielskie okręty, które znajduj-
się w naszych portach, będą następnianf sa-
brane. Dawniejszy zakaz w prowadzeniu
Angielskich towarów do Szwecyi
zostrozony został; nie wolno odtąd żadnych os-
adowych towarów pod jakkolwiek bądź
bandę w prowadzić, i będących w k au za-
gran tę wyprowadzać. Nadto wszystkie An-
gielskie i osadowe towary w przewozie od
24 Kwienia do Szwecyi, pod jakkolwiek
bądź bandę, mają być wysłędzone i do
rozrządzenia K óla oddane.

Z powyższemu postanowieniami rządu
naszego p biegi dziś r no g nie do Paryża.

Z Helsinberga d. 23. Listopada.

Przebiegł tedy, idący do Paryża z
Sztokolmu gabiet wy goner Lunqust. (D o
27 Listopada przybył do Hamburg.)

W Szwecyi opadł już śnieg na pół k-
cia. Z Sztokolmu do Schonenu wybrana
senna. Z powodu mrozow z kóbcz, ła się to-
go roku żegluga do naszych portow.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 9. GRUDNIA 1810.

Od kilku dni odebraliśmy tu wiadomość, że Pułk 15ty piechoty w Departament Radomski przeznaczonym został. Z powodu tego waczone Pułki 3ci jazdy i 12ty piechoty, chcąc poznać odchodzących swych braci, dali obad nas 100 przeszło osób, na którym wszystkie władze Administracyjne, i Obywatele zaproszeni odmówić sobie nie mogli tego, ażeby razem z temi, co do ich szczęścia i spokojności przykładali się i ciągle przykładają? nie dzielić smutku, a spetoiny. Toż nadziei złączenia się, wysnął przytomnym *Isy*: że jedna część składająca ogólne nasze towarzystwo, mają wyższych rozkazów odebraną nam została; był to żal podobny temu, jaki rodzeństwo z odjazdem jego z familią członków okazywał zwykło. Entrepreneur teatru chcąc dzielić z publicznością pożegnanie tego Pułku, dał w dniu 6tym Rezydentasyą Komedyi, przy doskonałym teatru oświetleniu. Widok przybyłych na Parter walczyńnych Grenadyerów, liczenie zgromadzonych wszystkich klas mieszkańców rzetelnie rozczulał, a wjd. z rano, przy odgłosie muzyki wprowadzony od lusu aż do Rogatek poszedł w miejsce dalszego przeznaczenia. Jakże zaś zostawił po sobie uczucia do-

wodzą następujące pisma do Redakcyi Gazy przyślne:

*Prefekt Departamentu Krakowskiego,
Do Wielmożnego Pułkownika Mi-
skowskiego, Dowodcy Pułku 15go
Krzyża Wojskowego Kawalera.*

J.W. Jenerał Brygady okręgiem 4tym dowodzący ozniósł mi, że Pułk 15ty z mocy wyższych rozkazów, udać się powinien w Departament Radomski. Jlle zmiąę tę czynię nie byłbym w stanie W. Pułkownikowi określić; kto tyle starał się o to, aby Żołnierz w Obywatelu znał brata i przyjaciela, ten nie może po sobie nie zostawić żalu. Masz W. Pułkowniku zupełne do tego prawo, oświadczać to władze Cywilne, oświadczam W. Pułkownikowi i ja w imieniu Obywatelstwa tego szego Departamentu. A gdy rozkazy nie zmienne przeniosą Cię w inny Departament niepotrafisz, jednak serc Obywateli Krakow-
skich i życzeń idła Ciebie, nas zostawić, będą Ci te ciągle towarzyszyć, bo Krakowianin umie jeść w Żołnierzu Obywatela. Złoży dzięki wszystkim Pułk twoy składającym Oficerom, że przez przykład i zachowanie się według praw, potrafili w poić w Żołnierzach te

uczucia, któremi sami przejęci są. Oświadczyć każdemu Żołnierzowi Roty Twojej składającejemu, że kiedykolwiek stanie na ziemi Departamentu Krakowskiego każdy mieszkaniec witać go będzie z ufnieściami, ubiegając się go przyjąć i Go wdom swoy, i że podobne tylko jak Pułku Twego Dowodztwa, W. Pułkownika, obchodzenie się wzbudzić może także, i takimi dla niego przejęty jest Obywatel uczucia. Łączę wyraz pełny Szacunku poważania.

*Wodzicki, Prefekt.
Wronski, S. J.*

!

!

W imieniu Pułku 15go piechoty, którym mam honor dowodzić składam w ręce JW. Prefekta podziękowanie całemu Departamentowi, za wyraz łaskawy uczucia Imieniem Obywateli Pułkowi pod jego dowództwem zostającemu przestany, który jako najdroższy upominek przy odświeżeniu naszym z Departamentu Krakowskiego wkaże mię się do bytu naszego ponieśliśmy. Chlubny i szczęśliwy Pułk Dowodztwa mego, jeżeli potrafił sobie znieść szacunek Mężów uszanowania i uwielbienia godnych, na których ty czcisz JW. Prefekcie zostajesz. Chęcią naszą nieśmienną będzie, abyśmy nie słowy, ale czynami wdzięczność wespółobywatelom naszym okazali. Z utęsknieniem wyglądamy tego momentu. Może nadejdzie ta pora, gdzie walcząc pod przewodnictwem naszych Naczelnych Dowódców, dowiedzieliśmy Pułk, że w pokroju i bitwie nieuchybny powinnosc, i chęć za Ojczyznę i wespółobywateli Pierśi swą wystawiać będzie. Dzieci Departamentu tego, w tymże Departamencie chęćnie w wszystko opatrzeni, w boju za hasła będą sobie będą... Ojczyzna i wdzięczność Departamentowi Krakowskiemu. Łączę wy-

raz prawdziwy wdzięczności i Uszanowania.

Miaskowski, Pułk.

Z Warszawy d. 4. Grudnia.

Rocznicę koronacji Najświątszego Cesarza Franciszow &c. obchodzita tutejsza Różnica z tém wynurzeniem radości, z jakim wszystkie uroczystości, chwale Wskrzęsiela Ojczyzny naszej poświęcone, obchodzi. W wigilię wieczorem, zświątowały tę uroczystość setne z dział wystrzały, i tegoż wieczora oddano wielkiemu Monarsze hołd uwielbienia na ręczęsto oświeconym testrze w pięknym himnie przez W. Krzemia napisanym, śpiewanym przed transparentem wyobrażającym Wskrzęsiela naszego, za którego pokazaniem się, iako też w czasie śpiewania himnu huczne rozlegaly się okrzyki: *Niech żyje Cesarz!* — Nastajutrz rano ze dniem pouwiono wystrzały. O 10tej, zgromadzone na dziedzińcu pałacu Saskiego w wielkiej postawie oddział Weteranów, pułk kirysayerów, oddział artylerji konnej i ulanów, artylerja piesza z 36 działami, uczniowie szkoły indyjniarskiej i artylerzyjnej, cztery pułki piechoty, 2gi, 6ty, 8my i 16ty, które miały sobie wywłaszczonej cel tej uroczystości w poniższym rozkazie dziennym, tego dnia przez JO. Xsisa naczelnego Wodza wojsk Polskich wydanym, czyniły różne obroty, a po nich, cisnęły w paradzie przed władzami rządowymi, przypatrzącemi się im z wielkiej sali pałacu saskiego, wyhrzyknąc: *Niech żyje Cesarz!* Stamtąd udaly się władze z JW. Baronem Serra, Rezydentem Francuzkim, na nabieństwo do kościoła Święto Krzyżskiego, po którym odsiewano wśród wystrzałów z dział *Te Deum* i zwykłą modlitwę *Salvum fac Ec.* — wieczorem, wszystkie gmachy publiczne i całe miasto było oświecone. Zakończył uro-

czyfiość w'elki bal, dany przez J.W. Rezydenta Francuskiego, na który pierwsze władze publiczne i naysznakowitsze obojey płci osoby były zaproszone.

Wojsko Xięstwa Warsz.: — w Kwaterze głównej w Warszawie d. 2 Grudnia 1810 r.

SZTAB JENERALNY.

ROZKAZ DZIENNY.

Zołnierze! Urośyństwo, która nas zgromadza, jest świętem więkzemy części świata; ale szesególniey w sercach naszych miła wzbudzać powinna pamięć. W tym to dniu, iuż z tylu miar wstawionym, naród, który w rzedzie innych pierwsz dzis' zajmuje miejsce, niosąc Bohatrowi wieku naszego hód winyney wdzięczności za dzieła, któremi I nie Jego zwoją polęczywszy sławą, nieśmiertelném uczynił, pomnożył jeszcze blask świetney Francuzow herony, mleszcząc ją wśród laurow zwyciężek ch, które iuż skronie Jego zdobiły, a w ręku Jego stóżył potęgę, którey wianście oyszyszac i nabytą w tej usłudze chwale.

Zołnierze! to samo miejsce widziało p'wsze zwyciężkiego wojska rotę, które się do nas przedrzeć zdołały; na niem się zebrały pierwsze wasze zawiązki, które niebawnie w ich ślady wtępować zaczęły. Uznani zaraz przez nie za godnych towarzyszwow brońi, zaszczytzeni późniey pochwałą wielkiego Cesarza, okażmy dzis', że, isk jeden duch w boiu, tak równe nas wszędzie ożywia szucie, powtarzając w północney Europie okrzyki, któremi całe tej południe wita Zbawcę swego w'łając: *Niech żyje Cesarz i Król!*

(Podp.) Józef Xę Poniatowski.

Zgodne z oryginałem

Jeneral Dywizyi, Saef

Sztabu Jeneralnego, Fiszser.

Z Kopenhagi d. 24. Listopada.

Przeznaczony do Paryża goniec Szwedzki Lunquist przebył d. 22 Saa. Dowiadujemy się w tej chwili, iż Szwecya wydała W. Brytanii wojnę.

Tutejszy Jeneralny konsul Szwedzki Gram, ostrzeżł wszystkie okręty Szwedzkie, znajdujące się w Daniu, Norwegii i Holsztynie, aby się miały na ostrożności względem Angielskich okrętów.

Podług listu z Gdańsk zawarty został między Królem Jmcią Pruskim i miastem Gdańskiem traktat, mocą którego Król Pruski utrzymywał tam będzie wyłącznie przez 20 lat konną i wosową flotę. Przybyły tam Papenburski i inny okręt z osadowemi towarami z Nowego Jorku przytrzymane zostały przez celairow Francuzkich.

W przeszłym tygodniu stało w wodach przed Gotenburgiem 6 Angielskich liniowych okrętów i jedna fregata pod dowództwem Admirala Saumarez.

Z Pancrowy d. 19. Listopada.

Rada Belgradzka doniosła wszystkim urzędom Serwiańskim i dowodzcóm woysk, iż od Naczelnego Rosyyskiego Jenerala Hrabiego Kamińskiego, odebrała wiadomość, że w główney kwaterze rozpoczęte są układy o zawieszenie oręża, i że z Rosyiyakiey strony podane iuż zostały do tego nieodmiennie warunki, a zatem nieprzyjacielskie kroki w krotce ustana. Na mocy tego uwiadomienia powracają oddziały woysk Serwiskich z głównego obozu Deligradu do swoich powiatow. Tym czasem dowiadujemy się, iż Wesyr Trawniski, Alem'n Ibrahim basza, nie wiedzący zapewne ieszcze dla odległości Bosnii, o rozpoczętych układach o zawieszenie oręża, sblżył się znówu do Zwornika.

Z mocy rezolucyi Wysockiego Trybunału pierwszej Instancyi Departamentu Radomskiego Prezydium pod d. 26 Października roku 1810 wypadły. Ja Rafał Ziolkowski, Obywatel miasta Sandomierza w temże mieście w domu swoim pod Nrem 17 w rynku mieszkający, wzywam Małgorzatę z Ciachowiczow Ziolkowską, żonę swoją, niewiadomą z mieszkania gdzie by się teraz znajdować miała, aby też rezolucyją sądową na przaznaczonym terminie, to jest d. 4 Stycznia roku przyszłego 1811 przed Prezesem Trybunału pierwszej Instancyi Departamentu Radomskiego stawiała się, w tym względem rozstrzygnięcia sporu rozwodowego, czyli zniszczenia związku małżeńskich, między wzywającym a tąż Małgorzatą z Ciachowiczow Ziolkowską i z tego Sądu wprowadzonego; masz się więc stawiać na to, kromie przedtem inquam publicznie wezwania, w przypadku nie stawienia się, wzywający cię Rafał Ziolkowski saoczni proces ten popędzić będzie, i to co z prawa wynika przeciw tobie postąpić zostanie. Dan w Radomiu dnia 27 Października roku 1810;

Rafał Ziolkowski.

Sąd'u Pokoju Powiatu i Miasta Krakowa wydział Polisyyny niniejszem komu na tem zależy czyni wiadomą: że w składzie tegoż wydziału znajdzie się 15 chłutek różnego kształtu już przechodzących od podejznanego, o ich kradzież niejakiego Franciszka Klaus wzbudzone. Ktoby przez nich mógł owych chłutek własność udowodnić, niechaj się tu w Sądzie z dowodami zgłosi. Dan w Krakowie d. 16 Listopada 1810.

Kozłowski, Podśędek.

W dniu 20 Grudnia r. b. o godzinie 9 rano w kancełarji W. Podprefekta Powiatu Stopnickiego odbywać się będzie licytacya zysku z wyszynku wódki, mió u i piwa w mieście Stopnicy na rzecz kasy Kameralney tamczey. Każdy chcący tak wydział chodź dierżawić w dniu i godzinie iakoteż miejscu oznaczonym stawiać się powinien opatrzone w wadium trzysta osiemnastu zł. pol. 9 groszy w srebrney monetcie. Gdzie o punktach kontraktu popraczniczo uwiaśdomionym zostanie.

Wodzicki Prefekt.

Wronski, S. J.

Prefekt Departamentu Krakowskiego podaje do wiadomości, iż podług nowego organizacyi Sądownictwa karzącego przez łączonym do Xięstwa Warszawskiego kraju ustanowione w miastach Lubelski, Zamojski, Bielski, i Łukowie wydziały Policji poprawczej, czyli Sądy karyminalne Podśędkowskie, Jurysdykcyi głównej Sądu Sprawiedliwości karzącej na Departament Lubelski i Siedlecki; podległe, po rozestawieniu na raczone miejsca Urzędnikach Sądowych składających Urzędowanie swoje już rozpoczęły. Należą zatem do Jurysdykcyi Sądu karyminalnego Podśędkowskiego Lubelskiego Powiaty

Lubelski.

Każmieński.

Kraśnicki.

Krasnostawski.

Lubartowski.

Do Jurysdykcyi Sądu karyminalnego Podśędkowskiego Zamojskiego.

Zamojski.

Chełmski.

Hrubieszewski.

Tomaszewski.

Tarnobrodzki.

Do Jurysdykcyi Sądu karyminalnego Podśędkowskiego Bielskiego Powiaty.

Bielski.

Włodawski.

Radzyński i

Łoski.

Do Sądów karyminalnych Podśędkowskich Łukowskich.

Łukowski.

Siedlecki.

Węrowski.

Garwoliński.

Zelichowski.

Takowe uwiaśdomienie oszczędnym potrzebny, z tego szczególnie powodu, aby Zwierzchności miejscowe, w zachodzących przypadkach karyminalnych do przyzwolonych regulowały się wydziałów, i sprawiedliwieść karzącą zżytki niedoznawala.

Wodzicki Prefekt.

Wronski, S. J.